

Komentar Evanđelja: Znanje koje spašava

Evanđelje petka XXIX tjedna
kroz godinu i komentar.

Evanđelje Lk 12, 54-59

U ono vrijeme: Reče Isus mnoštvu:
»Kad opazite da se oblak diže na
zapadu, odmah kažete: 'Kiša će!' I
bude tako. Kad zapuše južnjak,
kažete: 'Bit će vrućine!' I bude.
Licemjeri! Lice zemlje i neba umijete
rasuditi, kako onda ovo vrijeme ne
rasuđujete?«

»Zašto sami od sebe ne sudite što je
pravo? Kad s protivnikom ideš
glavaru, na putu sve uloži da ga se

oslobodiš pa te ne odvuče k sucu. Sudac će te predati izvršitelju, a izvršitelj baciti u tamnicu. Kažem ti: nećeš izići odande dok ne isplatiš do posljednjeg novčića.«

Komentar

U davna su vremena ljudi bili sposobni predvidjeti vrijeme, jer ih je Bog stvorio sudionicima, još od stvaranja svijeta, njegove mudrosti da "tumače izgled neba i zemlje". Ali znakovi i čudesa koja su ti ljudi vidjeli, učenja koja su čuli bili su više nego dovoljni da u njima prepoznaju dolazak spasiteljskog Mesije. Kakva bi korist mogla biti od tih ljudi da znaju zemaljske stvari ako ne prihvate svog Stvoritelja, koji je došao na svijet da „izmiriti sa sobom sve,“ (Kol 1:20)?

S Isusom je vrijeme dostiglo puninu (usp. Galaćanima 4,4); spas i obraćenje srca dostupni su svima. Svaki čovjek u šatoru svoje savjesti može razlikovati dobro i zlo, dobro i nepravdu. Dok smo putnici, Bog nikada ne prestaje davati svojoj djeci sredstva da ga prepoznaju i da se obrate, čak i do posljednjeg trenutka zemaljskog života, kao što je to učinio s dobrim razbojnikom, koji je u Isusu prepoznao Boga koji ga može spasiti od života (usp. Luka 23:42).

Isus nam govori da čak i strah od pravedne osude može postati valjanim razlogom da promijenimo svoj život i pomirimo se s Bogom i s drugima. Za to je nužna poniznost, napuštanje licemjernog stava nekoga tko pretpostavlja da zna puno o ljudskoj znanosti, ali ne prepoznaje u dubini svog srca prisutnost Boga kojem "nije do smrti bezbožnikove, nego da se odvrati od zloga puta svojega i da živi!" (Ez 33:11). U vezi s

odnosom između ljudske znanosti i poniznosti, sveti Josemaría napisao je: „Ti, učen, ugledan, snažan: Ako nisi ponizan, ništa ne vrijediš. Obuzdaj taj svoj nametljivi "ja", iščupaj ga. Bog će ti biti u pomoći. Tada ćeš uzmoći započeti rad za Krista - na posljednjem mjestu njegova apostolskog bojnog reda.“[1].

[1] Sveti Josemaría, Put, n. 602.

Josep Boira / Photo: Łukasz Łada - Unsplash

pdf | document generated
automatically from <https://opusdei.org/hr-hr/gospel/evangelio-feria-vi-viernes-vigesimnovenasemana/> (4.04.2025.)